

Необходимостта да познаваме Бога.

„А вѣченъ животъ е това, да познаватъ Тебе, Единаго Истиннаго Бога, и пратения отъ Тебе Исуса Христа ¹⁾“.

Животътъ е най-естествениятъ и най-силенъ стремежъ на човѣшката душа; той е богатството, което тя желае да припечели. Този стремежъ съществува не отсега, а отъ хиляди и милиони години, и то не само въ човѣка, но и въ другитѣ млѣкопитающи, въ птицитѣ, въ рибитѣ и дори въ растенията. Различие има само въ методитѣ за добиване на живота у тия разни същества.

Да додемъ до човѣшкия стремежъ къмъ животъ — той засѣга насъ, важенъ е за нашето развитие. Вие влизате, напр., въ едно музикално училище, не само да слушате, но и да се учите. Даватъ ви цигулка, даватъ ви лжкъ, поставятъ ви струни на цигулката, научаватъ ви какъ да я нагласявате; даватъ ви учителъ да ви учи на основнитѣ правила на музиката, и почвате да упражнявате вашия умъ, вашитѣ ржцѣ, вашитѣ прѣсти. И по тоя начинъ, съ течението на врѣмето, вие усвоявате изкуството на единъ отличенъ виолонистъ. По сѣщия законъ Господъ иска да ни научи

¹⁾ Ев. Иоанъ 17:3.